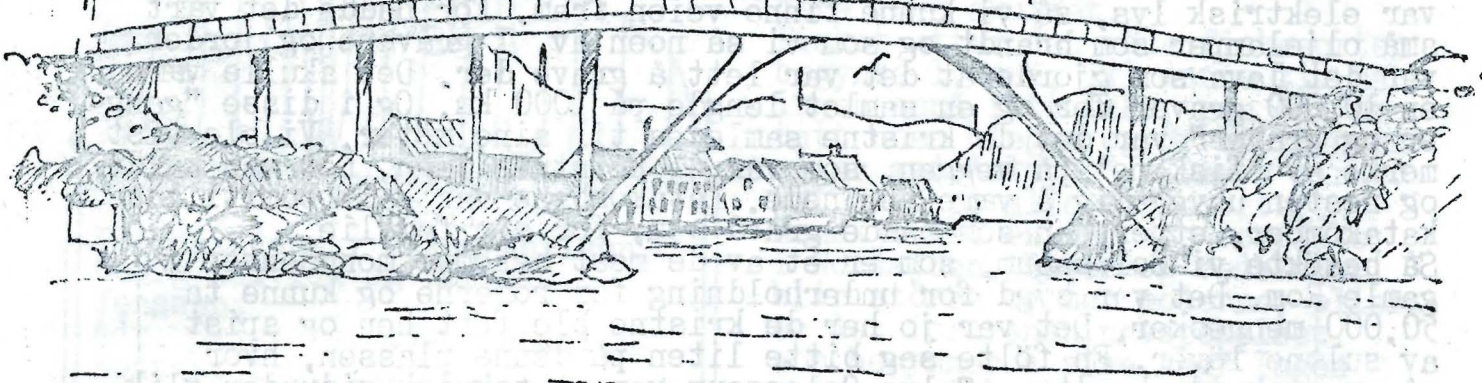

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2

VÅREN 1975

7. ÅRG.

ROM - DEN EVIGE STAD

Ble spurt om å fortelle litt fra turen som vi i husmørlaget fra Vest-Agder, en 35 medlemmer, hadde til Rom. Her fra öya var det Ruth Dyrstad, Harriet Pedersen og undertegnede som var med.

Reisen begynte fra Kr. sand med båt til Hirtshals. Buss til Bilbund, en flyplass i Tyskland, og derfra med fly til Rom. - En herlig tur over de snedekte fjelltoppene av Alpene.

Vi kom til Rom flyplass kl. 6 mandag kveld og det var en ganske lang tur inn til byen. Blomster og roser stod i full flor og det var herlig sommervarme med ca. 20 gr. celsius.

Etter en god natts søvn på vårt hotell, begynte vi tirsdag med buss-tur rundt Roms gamle bydel. St. Peterskirken med den Hellige dör, som kanskje de fleste av oss så på T.V. da paven åpnet den etter 25 år.

Nå skal den åpnes hvert 5. år for at flere folk skal få anledning til å komme til Rom og passere igjennom den. Dette er Det Hellige år så der var tusener på tusener av turister som kom fra hele verden.

Vi så også den Hellige trapp som Jesus, ifølge legenden, gikk opp umiddelbart etter at Pontius Pilatus hadde forkynt hans dødsdom.

Besökende må ikke betrede trappen med sine føtter, men må kun bevege seg på sine knær, med andre ord krype opp. Og det var et syn å se alle de mennesker som gjorde det. Gamle sortkledte koner, barn og en masse mønner. På toppen av den lange trappen hang et veldig stort maleri av Jesus på korset - lignende det vi har på kapellet. Kanskje vårt ikke er så verdifullt, men har samme betydning.

Det var rørende å se på disse pilgrimene som kröp oppover trappen - den andakt og glede som vistes på deres ansikter når de var kommet helt til toppen.

Neste dag tok bussen oss til katakombene. Dette skulle være de ekte katakomber i Rom, og de var jo bygd eller gravd ut for deres döde.

som vi har våre kirkegårder. - Vi kom først inn i en herlig have, som lå over disse katakomber. Og da nedstigningen begynte, kom vi til et vakkert kapell. Der var en munk eller prest som snakket en blanding av svensk og norsk. Han skulle ta oss ned i det underjordiske, da våre guider ikke hadde lov å ta oss ned.

Det var nesten uhyggelig å komme ned i disse smale ganger. Men der var elektrisk lys, så vi kunne finne veien fram. Før hadde det vært små oljelamper som brandt og som vi så noen av. I gravene og jorden var det lava som gjorde at det var lett å grave der. Det skulle være en 10.000 graver der og en samlet lengde på 1000 km. Og i disse "ganger og graver" var det de kristne samledes til sine møter. Vi ble vist merke av 'fiskene' på veggen, som var de kristnes tegn. Det var kaldt og nesten uhyggelig å være her nede. Katakombene var kalt Domitillas katakomber, etter han som hadde gravd dem, for sin familie.

Så besøkte vi Colosseum, som er et av de mest berømte monumenter i gamle Rom. Det var bygd for underholdning for romerne og kunne ta 50.000 mennesker. Det var jo her de kristne ble ført hen og spist av sultne løver. En følte seg bitte liten på denne plassen, hvor så meget hadde hendt. - Selve Colosseum var et teknisk vidunder slik som alt var innredet. Det kunne til og med føres inn vann, slik at der kunne være et ordentlig sjø-krigs slag, for å underholde romerne. Det var før de tok de kristne dit. Det var bygd i år 72 A.D.

Det skjønneste av alt det skjønne vi så var nok St. Peterskirken. Der kunne en gå i dagevis. Ja det ble fortalt oss at hvis en ville studere hver ting et par minutter, av all den skjønne kunst, ville det ta 14 år. Og det forbauset meg ikke, for alt der var å se.

Å spassere opp de 300 trappetrinene, etter først å ha tatt en elevator opp til den store kuppelen i Peterskirken og utsikten over Rom og ned til pavens Vaticanstat, som var som et maleri med kunst og haver - var en opplevelse en sent vil glemme.

Sistine- kapellet med Michelangelos malerier og freskoer, tar nesten pusten fra en. At alt dette er gjort med menneskehender, er utrolig. Det mest berømte fresko-maleriet er Dømedag.

Turen til Pompei tok meste tiden av dagen da trafikken var så enorm. Et sted i en trafikk-kork stod vi i 45 min. De gamle romere hadde lagt 4 veier ut av Rom, nord, syd, øst og vest, og de var så perfekt lagt at de ikke kunne forbedres. Så de nye veiene var lagt på samme plass. Hvorfor trafikken var så kolosal var at halve verden måtte være i Rom. Alle busser skulle til samme steder som vi; men det var så skjønt hele veien. Fra Rom til Pompei var det plantet med gyvelbusker på begge sider og de stod i full blomst, så det var som å kjøre i en gullgate. Her var det også at 6000 slaver som hadde gjort opprør var blitt korsfestet med 100 m. mellomrom. - Her kjørte vi også gjennom de rikeste vindruehavene. Det var bare vindrueplanter hvor en så. Jorden er så fin og fruktbar at der ble dyrket tre forskjellige ting på ett og samme sted. Vinrankene var plantet mellom frukttrær og under frukttrærne var det grønnsaker. Så var der en masse med poplins-trær som, ble det oss fortalt, suget vannet og lukten opp av jorden.

Pompei var et kapitel for seg selv. Å få se denne byen som ble ødelagt på tre dager for to tusen år siden var utrolig for meg. Først kom en svart sky av aske og svovel fra vulkanen Vesuv og ødela alt liv og siden ble hele byen begravet i aske.

Dette var bare litt av det vi så. Turen varte i 9 dager og det var litt av en pakjenning, men alt gikk så fint.

På hotellet var noen blitt kjent med et ektepar fra Jylland i Danmark. De inviterte oss alle til å besøke deres store gård på 650 mål og 54 kuer. Gården hadde vært i slektene eie i fire generasjoner. Og der kom vi alle og ble veldig gjestfritt mottatt, og vist rundt og fikk forfriskninger. Det følte godt etter all denne kunsten

Over til s. 3.

SK
Reda
I re
Geor
Jens
Adr.
Kont
Chri
Nort
R.D.
Abom
U.S.

vi had
å se p
den go
Og god
var he
ren va
bjørke
og hop
Øst ve

LIT

Fisket
det? Sv
ne sier
Denne k
dårlig
torsk
småseie
alt i s
det er
den sto
spiser
det ikk
annen f

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik

Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.

Kontakt i U.S.A.

Christoffer Jacobsen

North Lexington

R.D. 1, Prattsville, N.Y. 12468

Abonnementspris pr. år kr. 7.-

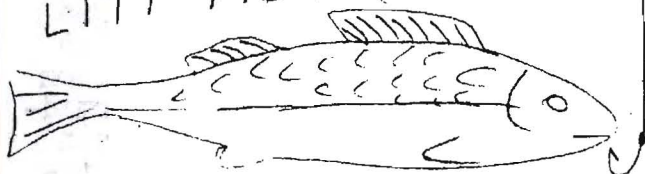
U.S.A. \$ 1.50

Rom - Den evige stad.

vi hadde sett å få stå i floren
å se på 54 Jersey-kuer og kjenne
den gode lukten av naudelort.
Og godt var det å komme hjem til
vår herlige Skjernøya, hvor vå-
ren var kommet med utsprunget
bjørkeløy og små lam som breket
og hoppet rundt sin mor.
Øst vest, hjemme er best!

Beste hilsen Theo.

LITT FISKEPRAT

Fisket, --ja hva skal en skrive om
det? Svart hav, som Nordlendinge-
ne sier når de ikke får noe fisk.
Denne høst og vinter må være den
dårligste på mange år, både med
torsk, lyr og annen fisk. Bare
småseien er igjen, og den er over
alt i store mengder. Lurer på om
det er den som skremmer avsted
den store fisken, eller at den
spiser opp all maten i sjøen så
det ikke blir noe å leve av for
annen fisk? Seien er nå blitt så

stor at det går ca. 3-4 pr. kg.
og den er fin å steke og går også
an å koke. Så ingen burde gå tom-
hendt hjem fra fisketuren i sommer,
om makrellen uteblir. Bare prøv
seien folkens, godt tilberedt blir
dere ikke skuffet.

Fisket etter den røde fiskesorten
begynte 1. mai. Til denne tid har
ingen **ennå fått laks**, men det er
tatt noen bleger og örret på garn
eller med 'slopsa'. Elærs minker
det mest på alle fiskesorter.

Kanskje det er for mye rovfiske
i Nordsjøen. Båter og redskaper
blir større og mer moderne; eller
er det forurensningsspøkelset

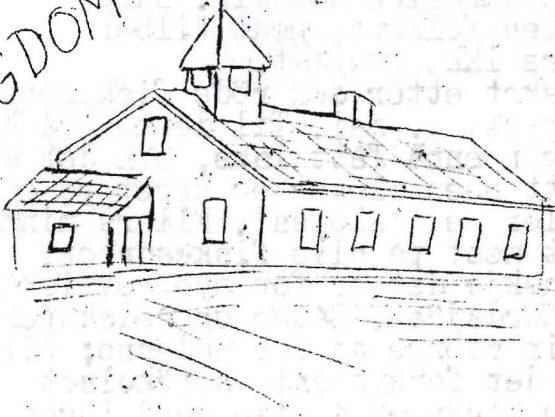
som begynner å vise seg? Ingen
vet noe sikkert, men Golfstrøm-
men fører nok mye gift med seg
fra de store industriland i Vest.

Ja dette var mye pesimistisk, så
vi får håpe spådommen slår feil,
for ingen kjenner fiskens gang i
havet. Og til sommeren kan atter
den store fisken være her, med
rigla full av glinsende blank
makrell, og husk - vi har seien i
bakhanda.

Den 18/6 fyller Jonas K. Gabriel-
sen 80 år. Han er født og oppvoks-
et på Skjernøya og har nok bodd
der det meste av sin tid. Han
tok sin skredder utdanning i
ung alder og har siden praktisert
dette yrket som deltidsbeskjeft-
igelse. Han arbeidet en stund på
fiskelaget i Mandal og var også
disponent på Fiskernes Salgslag
i Farsund en tid.

Jonas har alltid vært aktiv i det
kristne ungdomsarbeidet og var
bl.a. formann i Skjernøy kr. U.F.
fra 1947 - 57. Han er en av de få
som var med i U.F. da den ble
startet. --Til tross for sitt
handicap har han alltid vært et
ivrig friluftsmenneske (og er det
faktisk ennå) og tok både titt og
ofte sin tur rundt øya. Han har
hatt noen interessante innlegg i
vårt blad, og med sine mange år
er det nok atskillig han kan hus-
ke, som vi gjerne ville bli gjort
delaktige i, og mange med oss.
Når han nå snart runder de firs
vil vi få gratulære ham hjertelig
med dagen og ønske ham en lys
livskveld.

UNGDOMSFORENINGEN

Det har vært veldig god møteaktivitet på kapellet de siste to månedene. Det har vært møter jevnt hver onsdag og søndag. Det har vært talere fra nesten alle misjonsgreiner som har besøkt oss en eller to dager.

Ungdomsforeningens utlodning ble holdt den 5. april. Den innbragte godt over 6000 kr.

Den 25. april hadde vi besøk av Norea Radio. Det ble en stor opplevelse for både barn og voksne i en fullsatt storesal. Det var den kjente sangeren Randulf Saunes som sang, akkompagnert på Hammond-orgel av Mons Leidvin Takle. Han spilte også flere nummer på orgelet, særlig for barna. Som taler deltok Sigbjørn Spikeland.

En ekstraordinær generalforsamling var også holdt i april. Saken gjaldt godkjenning av utbygging tilgarderobe og sanitæranlegg.

Det hele vil komme på rundt kr. 60.000; så det er store summer. Det vil bli løst fram igjen når byggetilrettelegging fra kommunen er i orden og når en ser om en kan finansiere det hele.

Ellers hadde vi besøk av Norges kristelige radio og Bjerevåslag en søndag og en kosekveld ble holdt 19. april. Nå lakker det mot sommer og en del av virksomheten i foreningen vil da stilne av. Men vi håper at den vil komme med fornyet styrke og glød etter sommerferien, så Guds ord fortsatt må bli sådd ut.

Da vi ikke hadde vinter på øya i år, arrangerte ungdomsforeningen en familieskitur til Flystveit i Åseral en lørdag og søndag i mars. 46 stk. drog av sted i alderen fra 3 - 50 år, ca. 25 barn. Været var nydelig, men skaren var hard som stein, så noen fikk seg noen harde fall. Men alle koste seg, især om lørdagskvelden da diskusjonen gikk i høye bølger om kvinneåret og latterdøren stod på vid gap. Hytta var fin, men svært trang til så mange for overnatting. Men alle fikk da lagt seg, noen i køyer (opp til 2 i hver), andre la seg på sofaen i peisestua og noen lå visst på gulvet også. Men alle så de hadde sovet, i alle fall barna. De sov som steiner, trøtte og slitne som de var etter all skigåing og aking på akebrett. På søndag var været like fint. Vi begynte dagen med andakt, og sang med barna. Og så var det ut på ski igjen. Barna var ute hele dagen, bare med middagen som hvilepause, men enkelte av oss brukte ettermiddagen til avslapping etter to strie dager på fjellet. En alle tiders tur, og for mange den eneste gangen de gikk på ski i vinter.

17. MAI

17. MAI ble feiret på vanlig festlig måte på Skjærnøya også i år. Været var strålende. Blå himmel og svak vestlig vind som stilnet helt av hen på ettermiddagen. Naturen var kledd i sin aller skjønneste prakt, der toget gikk fram på sin ferd rundt øya. Nepppe noen gang har trærne vært kommet så langt i sin sommerdrakt til 17. mai. Som et kort resymé kan vi gjengi programmet slik det stod på oppslagsstavlene: Toget går fra Valvik kl. 12.30. Holum musikk-korps møter toget i Bergstø kl. 14.00. Kranspåleggelse ved minnestøtten av Kristian Anensen. Gudstjeneste ved sokneprest Stensager kl. 14.30. Etterpå bevertning, idrett leker og premieutdeling.

over til s. 8.

EN
Et h
loka
På Fa
folke
Dette
avhen
går i
Det b
sabot
Hun v
her.
Paulu
Skøyt
satte

Vi sk
en "P
være

EN ORIENTERING ANG. VISENS TILBLIVELSE, SOM VI GJENGIR NEDENFOR.

Et hjertesukk fra den tid vi var et hårtatt land. Bensinen til lokalrutene stoppet opp. Enhver fikk klare seg som de best kunne. På Farestad øide Paulus, Åmot og German "Flötebötta", som den på folkemunne kaltes.

Dette fartøy ble redningen for de isolerte øyer og steder som var avhengige av transportmidler drevet med bensin og olje. Dette foregår i de hårdeste krigsårene.

Det blir opplyst at i Kristiansand satt en dame som i hemmelighet saboterte stansen i bevilgning av olje nettopp til "Flötebötta". Hun var litt kjent på øya, da hun hadde hatt en onkel som var lærer her. Siste strofe i visa, som er en ordre fra dekksmann Åmot til Paulus nede i maskinrommet, ble ofte sitert.

Skøyta var til uvurderlig hjelp for adkomsten til byen for de skærsette.

J. G.

SKÖYTA VÅR.

Før var det morro å bo her på gården,
da hadde vi ruta å kjøre oss me'.
Den starta fra Tregde hver eneste morgen
og rusla tilbake igjen klokka tre.

Men ruta sa stopp, for bensinen ble vekke,
for uten bensin kan en bil ikke trekke.
Vilde vi til Mandal, så måtte vi gå,
og dertil var benene mine for små.

Så fikk vi skøyta og det var jo deilig,
nå kunne vi få oss en bytur igjen.
Torsdag og lørdag den kom så beleilig,
og alle som en ville reise med den.

200 kjerringer, menner og onger,
Pakker og kasser og tønner i donger.
75 sykler som satte seg fast,
og baketter tre - fire sjekter med last.

Nå tar de skøyta vår også i fra oss,
nå skal den som bjørnen få ligge i hi.
Byturen kan vi nå slett ikke ta oss,
på Tregde her bor vi og her må vi bli.

Sårt vil vi savne den velkjente låten,
Det er så jeg nesten kan komme på gråten!
Farvel kjære skøyte, og hjertelig takk.
For siste gang høres det: "Bakk, Paulus, bakk!"

Anne Grete Christiansen.

RETTELSE.

Vi skrev i forrige nr. i artikkelen fra Jonas Gabrielsen, at bærken "Paulus" lå oppankret utenfor Austerodden. Det skulle selvsagt være Ankerodden.

HILSEN FRA LAGUNA BEACH.

Kjære Skjernöyposten. Takk for mottaket nr. 1. Det inneholdt flere interessante skrivelser. "Ambassador Bay"s livredningsarbeide med beretningen om T.H. Johansens død som viser at de norske sjøfolk og losser fremdeles er "raske svenner". Jonas K. Gabrielsens skrivelse, "Minner fra en svunnen tid" interesserte meg fordi min mor, Cesilie Carlsen, fortalte meg for mange år siden om en tilfregelse fra hennes barndoms eller ungdoms tid. Hun var nesten 98 år da hun døde i 1955, på Mandals gamle hjem. Fra dette kan man regne ut tilnærmelsesvis tiden for hendelsen.

Noen, antagelig forretningsfolk i Mandal, hadde kjøpt et fartøy for opphugning og utførte arbeidet i "Våge". Opphugningen skapte hauger av brenselved som ble liggende der uten vaktøpsyn. Ved har jo vært et problem på Skjernöya i lange tider, da öya har lite med skog og veden måtte kjøpes i Mandal og føres til öya i sjeiktene de hadde. At haugen med ved så fristende ut for noen av öyas folk kan man forstå, og noen av mannfolkene bar noen bör på ryggen hjem. De hadde vist ikke stor samvittighetsnag, for de la veden helt åpent utenfor og inn i vedboden deres. Innlertid kom eierne og savnet noe av veden sin, og behövde ikke å lete lenge, de fant den i vedskjulene. Lensmannen ble tilkalt, synderne arrestert og ført til arresten i Mandal, hvor de blev idømt 30 dagers fengsel på vann og bröd. De fikk lov til å binde garn under fangenskapet. En av konene viste råd, hun rullet en diger rullepölse inn i snöret som skulle bli garn og sendte det til mannen sammen med brev hvor hun fortalte hvor man kunne finne pölser. Desverre hadde fanger ikke frihet til privat post hverken da eller i dag og fölgelig måtte Nils, eller hva han hettes, sitte å se på arrestforvareren ta snöret fra pölser og spasere ut av cellen med den under armen. Det ble kanskje noen fuktige dråper i öyekroken på Nils, men "vann og bröd" betød ikke bröd med pålegg. Det var bröd og Fröylands akuvitt, som vi kalte vannet i min barndom. Det kom fra Fröylandskjödna den gang. Mor nevnte noen navn, men de er forsvunnet fra erindringen og tidens gang. Og det er nok best fordi det ville være forsmedelig om noen kom til å si til en annen: Du, hvems tipoldefar satt på vann og bröd i Mandals fengsel?"

Er det noen som bör skamme seg av denne historien er det Mandals rettsvesen. Å idømme noen så streng en straff for en forseelse som kunne bli avgjort ved at veden ble betalt for og synderen hadde fått seg en skjendeprediken om ikke å röre ved andres eiendom. Nei, den tidens enbets-stand måtte beskytte forretningsstanden under alleomstendigheter. Det var slike forhold som gjorde at Ole Hviland og Gjest Baardsen ble til folkehelter i stedet for å bli ansett for de forbrytere de var...

I de fleste Amerikanske stater kalles tyveri av noe som er verd mindre enn \$ 200.00 for "Petty-Larceny" (små-tyveri). Er det en förstegangs forseelse blir den anklagede som oftest satt fri gjennom godtgjorelse for ranet og löfte om bot og bedring. I verste fall blir han frisatt med meldeplikt til en retslig tiltitsmann, for en begrenset tidsperiode.

Med hilsen og beste önsker

Jacob Abrahamsen
2368 Glenoynre St.
Laguna Beach, Calif. 92651.

Vi vil gjerne takke Jacob Abrahamsen for hans interesse for Skjernöyposten i disse arene. La det bli et eksempel til etterfölge.

Red.

Den
Milj
eksi
har
700
fra
en v
for
Grun
for
at o
domm
tive
at h
ting
skal
på p
Det
fikk
prise
som s
prise
hadde
utgjo
ble b
63 hy
utlöp
mente
Som e
forha
områd

Å kom
bli e
å vær
sett
så nå
og en
frem
Rikti
men d
Mei m
regnb
den o
renes
å få
knopp
fikk
alper
selil
en sl
barer
kill
Gå ut

SKJÆRGÅRDSPARKEN MELLOM LILLESAND OG RISÖR.

Den meget omtalte skjærgårdspark på ca. 16.000 dekar er nå et faktum. Miljøverndepartementet ervervet ca. 11.000 dekar i tillegg til allerede eksisterende friarealer mellom Lillesand og Risör. Forhandlingene har pågått under 5 forskjellige statsråder og har berørt omkring 700 grunneiere. Et meget stort antall av dem var uvillige til å gi fra seg eiendomsretten til de priser som ble tilbudt. For å komme noen vei gikk departementet med på en klausulering av områdene istedet for kjøp.

Grunneierne har beholdt sine vesentligste bruksretter mens råderetten for øvrig er begrenset så langt det har vært nødvendig som følge av at områdene skal bli friareal. De har på denne måten fått sine eiendommer belagt med såkalte negative servitutter. Fordelen med de negative servitutter er at erstatning for slike har vært skattefrie etter at høyesterett for flere år siden avsa dom i en slik sak. Men Stortinget vedtok i fjor at også slike erstatninger etter 1. januar i år skal være skattepliktige slik at det ikke lenger blir noen forskjell på positive og negative servitutter.

Det har blandt grunneierne vært reist atskillig kritikk for at de fikk for kort tid til forhandlinger om selve kjernepunktet, nemlig prisen. De mente at de på denne måten fikk kniven på strupen etter som spørsmålet om beskatning av erstatningen ble enda viktigere når prisen ble så lav. Virkelige realitetsforhandlinger om selve prisen hadde nemlig vært utsatt i det lengste. Den prisen som ble oppnådd, utgjorde kr. 1,20 pr. m² med unntak av de minst egnede arealer som ble betalt med ned til 60 øre pr. m². I tillegg skal det reguleres 63 hyttetomter til fordeling blandt noen av grunneierne. Da fristen utløp ved årsskiftet hadde 80-90 % av grunneierne akseptert departementets tilbud.

Som et kompliment til Skjernöya kan nevnes at departementet i sine forhandlinger meget sterkt trakk frem sine ervervelser der av naturområder som representerte noe av det beste Sörlandet kunne oppvise.

E. R.

FRA USA - MAI PÅ FARGEFILM.

Å komme fra kino i byen ut i dagslyset etter en fargefilm kan ofte bli en trist erfaring. Den virkelige verden og våre omgivelser synes å være utvasket og fargeløse sammenlignet med hva vi nettopp har sett. April furtet, hutret og frøs og fikk ikke fullført sitt arbeide, så nå må mai gjøre hva april ikke fikk gjort. April var en våt måned, og en del av dette var snø, og april-snø vil ikke hjelpe å drive frem vårblomst som skulle være ferdig til å ønske mai velkommen. Riktignok er grasset forbausende grønt der hvor snøen har smeltet; men de tidlige fioler og liljer har ventet på varmere dager. Mei meldte sin ankomst med solskinn og varme, blandet med kraftige regnbyger som oversvømmet kloakker og gav oss vann i kjelleren. Torden om nettene av den slags som fikk småbarn til å flykte til foreldrenes sovevarelse. - Mai fikk det travelt, skynnet på akeleier for å få dem til knopper og blomst, forkjelet lønnetreet som rødmet i knopp og blad. Rødstrupen begynte å bygge og forsvare sine reir. Bien fikk det travelt med lange turer og tung last. Fruktrær, syrener, alperoser og den røde kornell foldet seg ut i utrolig skjønnhet. Pinseliljer, tulipaner, geranium og ville roser kom i full blomst. Ved en slik tid, når det nye grass spirer og frukttrær og blomster åpenbarer seg i sine praktfulle farger, da har vi noen uker her i Catskill da de virkelige omgivelser overgår vidunderet av en fargefilm. Gå ut og se. Du er på kino. Det er mai på fargefilm.

L I M E R I C K.

When I look'ed upon the stair
I saw a man who was'nt there
and he was'nt there today
Oh gee, I wish that man would go
away.

Skjernøyposten.

Skriver for at lade dere vite at Christopher Tideman Pedersen av 125 Putnam Ave. nu er hjemme hos sin Frelser. Han gik Febr. 19. 9.30 A.M. ganske stille og var begravet lørdag den 22. Febr. så dere behøver ikke at sende Skjernøyposten mer for her er ikke noen som kan lese Norsk. Jeg må sige at han i sin tid leste den fra perm tilperm. Mange takk. Barna takker dere.

Leonard Hansen
111 Harmon st.
Hamden Con. 06517.

17. mai - fra s. 4.

Og slik ble det. Kapellet var stuende fullt til gudstjenesten, og det må også nevnes at det var aldeles nydelig pyntet, med blomster, norske flagg og bjørkelauv. Det var som vanlig Ellen Herstad som stod for dette arbeidet, mens arrangementet i sin helhet sorterer under Skjernøyas Vel.

17. mai-opplegget på øya er blitt svært populært, og vi har det også alle tiders. Foruten idrettsleker var der lykkehjul og skyting med luftgevær inne på skolehuset. Det er også flere tilreisende, hyttefolk og andre med tilknytning til øya som feirer dagen sammen med oss.

Vi har altså nå igjen feiret 17.

mai til minne om da vi fikk grunnloven på Eidsvoll i 1814. Vi har også nylig feiret 30-års dagen for freden i 1945. De som seilte ute under krigen, husker sikkert fra sjømannskirkene at når vi sang: Gud signe vårt dyre fedreland, så føyde gjerne sjømannspresten til: Og så ser vi litt inn i framtida og synger også siste vers, Nå er det i Noreg atter dag, med vårsol og song i skogen. Nå har vi altså hatt 30 år med dag over Norge, med fred og frihet i vårt land. Den nye

generasjon vet ikke av noe annet enn fred, framgang og velstand. Og godt er det. Men det har altså ikke alltid vært slik, og vi har heller ingen garanti for at det vil bli slik i neste generasjon. Mange Skjernøyfolk fikk føle hva krig og ufrihet var for noe, i de årene. Vi ser og hører om det rundt om i verden i dag også. La oss da vise mer takknemlighet over at vi har hatt fred og frihet hos oss i 30 år. Og la oss vise oss verdige til denne frihet, verne og verge om den og om nødvendig ofre noe for å forsvare den.

SMÅNYTT FRA ØYA

Påsken i år var jevnt over kald, men grunnen var vel at den kom så tidlig. Onsdag før skjærtorsdag fikk vi mer snø enn vi har hatt i hele vinter. Ja det var faktisk den eneste vi har hatt. Mange herfra hadde leid seg hytte på fjellet og tilbragte høytiden der.

Skjernøyas Vel hadde årsmøte i mars. Som nye styremedlemmer ble valgt: Betty Hagen, Dyrstad, Herbert Gundersen, Y. Farestad og Evert Knudsen, Skjernøysund (gjenvolgt). Fra før sitter: Kari Pedersen, N. Farestad, Norman Vågsvoll, Rosnes, Olav P. Berge, Berge og Tom Abrahamsen, Valvik. Som ny formann ble valgt Norman Vågsvoll.

Det ble på årsmøtet bevilget penger til opparbeidelse av den gamle skoleplanen. Det var idrettslaget som søkte om dette for å ha en plass til å trene på. Ellers skål det til sommeren settes opp fartsskilt inn til Rosnesvågen. Det blir nå 5 knop fra Kopperholmene og innover. Det har enkelte ganger vært kjørt altfor fort med plastbåter. Så nå håper vi det blir slutt, da det var en stor fare for bødende. Ellers har Vættet i 2 år mast om fendere i Kapellbakken og strøsand i Valvikbakken, men i

ve
så
no
og
bø
på
i
Sk
re
be
ar
i-
var
Og
ha
gib
Iva
ble
Olg
sis
Oms
ca.
50.
til
har
sty
vis
Lar
Vi
ter
set
nok
å f
det
lev
er
la
ett
ene
kje
Ja
var
Edv
dag
var
søn
lig
arb
av
hol
gru
At
sik
end
gal
(8.
sin
i s

veivesenet er de veldig trege, så det må vel skje en ulykke før noe blir gjort. Vellet skulle også prøve å få tak i flere livbøyer, som skal plasseres rundt på öya, og som vi håper får stå i fred.

Skjernöyas Vel har sin store be-rettigelse og vi håper at öyas befolkning slutter godt opp om arbeidet. Årsmötet ble avviklet i hyggelige former. Frammötet var ca. 35 stk.

Også Skjernöy Handelslag har hatt sitt årsmöte. Ut av styret gikk Harry Bentsen og inn kom Ivar Syrdahl. Kjellaug Jacobsen ble gjenvalgt og fra før sitter Olga Berge og Ingolf Larsen, med sistnevnte som formann.

Omsetningen var siste år oppe i ca. 532.000, en ökning på vel 50.000. Det ble delt ut 2 % til aksjehaverne. Betjeningen har siste år vært, foruten bestyreren Frits Herstad, vekselvis Laila Gabrielsen, Tordis Larsen og Hilde Herstad.

Vi har atter lagt en snöfri vinter bak oss. Vi har faktisk ikke sett snö her ute, og det må vi nok langt tilbake i tida for å finne maken til, hvis noen i det hele tatt kan huske det, som lever i dag. Vi hadde noen byger med sludd og snö i påska som la et hvitt teppe på marka en ettermiddag. Det var alt. Så ungene har ikke en gang fått prøvd kjelken, langt mindre skiene. Ja en merkelig vinter har det vært.

Edvard Gundersen, Berge døde söndag 4. mai, 68 år gammel. Han var ute og spaserte på veien söndags ettermiddag da han plutselig seg om. Edvard var en stram arbeidskar som vil bli husket av mange her ute. De siste årene holdt han seg litt mer i ro, grunnet sviktende helse.

At det er vår i luften nå det er sikkert. Været har vært enestående de siste dagene og gjöken galler av full hals over hele öya (8. mai). De fleste har nå fått sine poteter i jorden og gjort i stand sin kjøkkenhage, så får

en håpe på en god innhöstning.

Mandag 5. mai hadde vi besök av idretts- og ungdomsleder Jan Johannessen fra Mandal, som holdt foredrag på kapellet om ungdom og narkotika. Idrettslaget her ute og ungdomsgruppa med foreldre var spesielt innbuddt. Det var Skjernöy Helselag som arrangerte.

På R/K "Ambassador Bay" (og også de övrige redningsskøyter) er det blitt en ny arbeidsordning. De har 2 måneders tjeneste og 1 måned fri. Det betinger 3 nye besetningsmedlemmer, og det har de også fått. "Bayen" skal forövrig drive som vaktskip ved oljeplattformene i Nordsjöen i sommer.

Vi vil gratulere Torvald Anton Abrahamsen og Karin Ullestad som giftet seg lördag 26. april, og flyttet inn i deres nye hus i Valvik. Fru Karin kommer fra Lista. Vielsen fant sted i Skjernöy kapell, som var fint pyntet, nens bryllupet ble holdt i deres nye hjem.

Torvald fikk et stort arbeide med å legge kloakk ned til den kommunale son går i fidja på Valvik. Han måtte grave en gröft som på sine steder var 3 m. dyp. Vi önsker den til lykke i deres nye hjem, og önsker henne velkommen til Skjernöya.

Det drives ikke så mye nybygging for tiden, men modernisering og utbygging er det litt av. Bl.a. driver Herbert Gundersen på med å forlönge huset sitt med ca. 1/3. Han har også gravd ut full kjeller i denne delen.

Herman Syvertsen setter også opp et större tilbygg på baksiden av sitt hus. Det er bl.a. for å få större kjøkken og entre. I Stanley Wathnes hus på Rosnes (tidligere Harald Pettersens hus) har det også vært foretatt en större modernisering, og satt opp et nytt tilbygg. På Berge og i Skjernöysund skal det bygges nye hus, så litt foregår det på dette området også.

Den granklyngen som stod på toppen av Grönviksbakken er nå for det neste jevnet med jorden.

Det er Knut Bernhard Knudsen som har vært mester for dette da han skal ha materialer til å bygge på huset til hans foreldre. Det ble ikke få kubikkmeter i dette holtet. Hvem skulle ha trodd at det var blitt graner så store at en så vidt kunne favne rundt dem.

Hunden til Bjarnø Christensen gjorde et godt varp her forleden. I en ur greide den å ta knekken på og dra ut hele 5 revunger. Så det ble noen kroner i skott-premie for disse...

Den 23/4 ble det arrangert et terrengløp på Ytre Farestad av MHI (Mandal og Halse Idrettslag) og Skjernøy I.L. Det var et stort oppbud av unge deltakere og voksne tilskuere. På Skjernøya drives det trening 2 ganger om uken og det var jo derfor morro for dem å prøve krefter med noen jevnaldrende 'utenøys'. De kom da også hederlig fra disse prøvene.

Det er et fint arbeide som gjøres her for å engasjere de unge i en sund og positiv beskjeftigelse. Spesielt legger trenerne ned et stort arbeide her.

Fra Skjernøy er det to lag som er med Langenesskøyter og driver etter makrell. Johan Kristiansen er med en skøyte og Sverre og Kristian Anensen. Dyrstad er med en annen. Resultatet opp til 17. mai lå på ca. 16 tonn for hver av skøytene, og det må sies å være bra.

Vi har allerede fått besøk av de første "utflytterne" fra USA. Det er Alf og Irene Salvesen som kom hjem den 15. mai. Vi hører det er flere som har bebudet sin hjemkomst, bl.a. Syvert Syvertsen med sin nye kone. Hans sønn Henry med familie kommer også og sikkert mange flere. Vi håper de får en fin sommer her på øya og ikke altfor mye vestavind.

Mai været har vært temmelig ustadig. Vi har hatt enkelte riktig fine og varme dager, men så har vi også fått føle en huiende frisk og kald vestavind. Frukt-trærne blomstrer godt og gir løfte om god avling. Og mai kulde, vet vi, er ingen hindring for det.

Og så er vi igjen kommet til veis ende og det gjenstår bare å ønske alle våre lesere, hvor de enn befinner seg, en riktig god sommer.

mmmmmmmmmmmmmmmm